

A hús-vé-ti Bá-rányt min-den hí-vek di-csér-ve áld-ják.

Ju-ha-it meg-vál-tot-ta, s az ár-tat-lan Krisz-tu-sért

a bű-nöst ke-gyé-be vet-te Atyja. Az é-let a ha-lál-lal

megvált cso-da-csa-tá-val, s a holt élet-vezér ma úr és él.

„Má-ri-a, Szent-asszony, mondd, mit lát-tál u-ta-don?”

„Az é-lő Krisztus krip-tá-ját s a fel-kent-nek lát-tam

gló-ri-á-ját, angyali ta-nú-kat, szem-fe-dőt, ta-ka-ró-kat.

Feltámadt reményem, Krisz-tus, Ga-li-le-á-ba e-lé-tek

indult.” Tudjuk, Krisztus fel-tá-ma-dott és di-a-dal-mas.

Ó, győz-tes Ki-rá-lyunk, légy ir-gal-mas!

A húsvéti szekvenciát a „Krisztus feltámadt...” kezdetű énekünkkel zárhatjuk le